

## POSTANOWIENIE

31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Krajewski

na posiedzeniu niejawnym 31 lipca 2024 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa S. K.  
przeciwko A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.  
o wydanie nieruchomości,  
na skutek wniosku powoda  
o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2024 r.,  
sygn. II CSKP 2118/22  
oraz wyrokowi Sądu Okręgowego w Olsztynie z 21 września 2021 r., sygn. V Ga  
107/21,

**stwierdza swą niewłaściwość i przekazuje wniosek Sądowi  
Okręgowemu w Olsztynie jako właściwemu.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 781 § 1 k.p.c. tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła lub toczy; sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego oraz przypadków, o których mowa w art. 778<sup>1</sup>, 778<sup>2</sup>, 786, 787, 787<sup>1</sup>, 788 i 789 k.p.c.

Ze wskazanego przepisu wynika, że Sąd Najwyższy nie jest sądem właściwym w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności – ani wyrokowi Sądu drugiej instancji, ani wyrokowi wydanemu przez Sąd Najwyższy (zob. postanowienia SN:

z 6 grudnia 2023 r., III CO 912/23; z 8 maja 2023 r., III CO 464/24, i z 10 lipca 2024 r., III CO 713/24).

Z tej przyczyny, na podstawie art. 200 § 1<sup>4</sup> w zw. z art. 781 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy stwierdził swoją niewłaściwość oraz przekazał wniosek o nadanie klauzuli wykonalności Sądowi Okręgowemu w Olsztynie, gdzie znajdują się akta sprawy.

[SOP]

(r.g.)